

ималъ блажениятъ апостолъ Петъръ, комуто Господь казалъ: „Каквото свършишъ на земята“ и пр. (Мат., XVI, 19), така и върху тебе е пренесълъ сжщата милостъ, оттука когото свържешъ, той е свързанъ, и когото развържешъ той е развързанъ. Съобщавамъ на твое светейшество, че изтекоха шесть години, откакъ азъ веднажъ, дваждъ и трети пжтъ прашамъ при васъ, но моитѣ пратеници не можахъ да дойдатъ при твое светейшество и да предадатъ моето слово и да ми донесатъ твоео утешение. Господь внуши на твое светейшество, да ми прати Доменико, архипресвитера бриндизки, отъ когото разбрахъ, че ти не си забравилъ мене, твоя рабъ; него азъ почетохъ като свой човѣкъ и му дадохъ писмо, което той да отнесе на твое светейшество, дали го е отнесълъ, или не, Богъ знае. Отъ него гърцитѣ узнали това, изпратиха ми патриарха, а императорътъ имъ ми каза: „Ела съ насъ, ще те коронясаме за царъ и ще ти поставимъ патриархъ, защото царство безъ патриархъ не може да бжде“, но азъ не пожелахъ; напротивъ, азъ прибѣгнахъ къмъ твое светейшество; и нека знае твое светейшество, че азъ изпратихъ при тебе моя архиепископъ съ цѣло нареждане и пари, копринени материи, воскъ и сребро, коне и мулета, за да отдаде на твое светейшество почитъ вмѣсто мене, твоя рабъ. И моля съ молитвитѣ на блажения апостолъ Петра и твоитѣ свети молитви, да изпратишъ кардинали, на които твое светейшество да предпише: да ме коронясатъ за императоръ и въ моята земя да направятъ патриархъ, за да бжда твой рабъ презъ времето на моя животъ.“

Лѣтото бѣ сухо и необикновено горещо. По цѣлия пжтъ пратеницитѣ събираха около себе си тѣлпи жетвари, млинари, бостанджии, овчари, които напускаха стаситѣ, жрънkitѣ, периволитѣ, катунитѣ и пасищата си, за да видятъ светия старецъ. Нѣкои носѣха болнитѣ си деца и молѣха благословъ, други поднасяха едри дини и пѣпеши, кошнички съ грозде, ябълки, медени питки...

Следъ като си почиваха по нѣколко дни въ Срѣдецъ, Велбуждъ, Скопие и Кичево, подиръ тридесетъ дневно пѣтуване, тѣ се явиха предъ якитѣ крепостни стени на